

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. V. V. , pre pokus trestného činu vraždy** podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 (Trestný zákon) a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 12. februára 2014 prerokoval sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 1T 19/1999-3395, z 8. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) uznesením z 8. apríla 2013, č. k. 1T 19/1999-3395, podľa § 66 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 uložil obžalovanému Ing. V. V. poriadkovú pokutu vo výške 700 €. Z odôvodnenia rozhodnutia o uložení pokuty vyplýva, že obžalovaný preukázateľne bez udania dôvodu nevyhovel výzve súdu, aby riadne doložil ospravedlnenie svojej neprítomnosti na hlavných pojednávaniach, ktoré sa mali konať 1. októbra 2012 a 3. decembra 2012, a preto boli odročené.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť obžalovaný Ing. V. V.. V sťažnosti uviedol, že túto doplní potrebnými dokladmi do podateľne krajského súdu dňa 2. mája 2013. To ale neurobil. V sťažnosti namietal použitie „neplatného a neúčinného Trestného poriadku.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 147 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že na Krajskom súde v Trenčíne je vedená trestná vec obžalovaného Ing. V. V. trestne stíhaného pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné.

Krajský súd vo veci opakovane vykonal hlavné pojednávanie dňa **1. októbra 2012** a **3. decembra 2012**, ktoré pojednávania z dôvodu neprítomnosti obžalovaného Ing. V. V. boli odročené. Obžalovaný dňa 30. septembra 2012 zaslal krajskému súdu faxovú žiadosť o odročenie hlavného pojednávania, ktorá bola doručená súdu v deň konania hlavného pojednávania 1. októbra 2012 o 7.00 hod. Túto žiadosť v písomnej forme zaslal obžalovaný aj prostredníctvom pošty, ktorá bola na príslušný súd doručená dňa 3. októbra 2012. Ako dôvod žiadosti o odročenie hlavného pojednávania uviedol svoju zdravotnú nespôsobilosť, ktorú mu mali spôsobiť neznámi útočníci v Rakúskej republike dňa 29. septembra 2012. V žiadosti tiež uviedol, že súdu zašle lekársku správu o utrpených zraneniach.

Po otvorení hlavného pojednávania dňa 1. októbra 2012 o 9.00 hod. bolo zistené, že obžalovaný Ing. V. V. sa nedostavil, napriek tomu, že bol riadne a včas predvolaný (podľa doručky 23. augusta 2012). Súčasne bola prečítaná žiadosť obžalovaného zo dňa 30. septembra 2012 o odročenie hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že obžalovaný bol vyzvaný na predloženie riadneho ospravedlnenia jeho neprítomnosti.

Ďalšie pojednávanie krajský súd určil na deň 3. decembra 2012, na ktoré bol obžalovaný predvolaný pod hrozbou pokuty a zároveň bol súdom vyzvaný, aby v lehote do 25. novembra 2012 predložil súdu lekársku správu, resp. potvrdenie o práceneschopnosti ospravedlňujúce jeho neúčast' na hlavnom pojednávaní dňa 1. októbra 2012.

Obžalovaný predvolanie na hlavné pojednávanie riadne prevzal na adrese svojho bydliska podľa poštovej pečiatky dňa 5. novembra 2012.

Hlavné pojednávanie bolo dňa 3. decembra 2012 opätovne odročené z dôvodu neprítomnosti obžalovaného Ing. V. V., ktorý sa ospravedlnil telefonicky v deň pojednávania prostredníctvom svojej dcéry E. V.. Táto uviedla, že menovaný sa nemôže zúčastniť hlavného pojednávania, nakoľko je hospitalizovaný v nemocnici.

Ďalšie hlavné pojednávanie bolo určené na deň 11. marca 2013 s predvolaním obžalovaného pod hrozbou pokuty a žiadosťou, aby predložil v lehote do 1. marca 2013 súdu písomnú lekársku správu, resp. potvrdenie o práceneschopnosti s upozornením, že v prípade, že výzve nevyhoví, môže byť potrestaný uložením poriadkovej pokuty podľa § 66 Trestného poriadku.

Obžalovaný podľa poštovej doručky predvolanie na hlavné pojednávanie spolu s písomnou výzvou prevzal 6. februára 2013. Tento termín hlavného pojednávania bol z dôvodu zahraničnej dovolenky obhajcu JUDr. J. Š. na jeho osobnú písomnú žiadosť zrušený.

Vo veci bol určený termín hlavného pojednávania na 5. apríla 2013 o 9.00 hod. Obžalovaný prevzal predvolanie podľa poštovej doručky 18. februára 2013.

Dňa 2. apríla 2013 obžalovaný doručil súdu ospravedlnenie neprítomnosti z dôvodu, že v dňoch 28. marca 2013 až 7. apríla 2013 bude na rodinnom pobyte v štáte Izrael.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného poriadku kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi, alebo policajnému orgánu správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchne príkaz, alebo nevyhoví výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ, alebo policajný orgán potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk (1 650 €).

Ak je obžalovaný, jeho obhajca alebo svedok riadne a včas upovedomený o hlavnom pojednávaní, je potrebné takéto upovedomenie považovať za príkaz podľa Trestného poriadku.

Trestný poriadok nedefinuje pojem „dostatočné ospravedlnenie“. Z obsahu tohto pojmu však vyplýva, že pôjde o vážny dôvod, ktorý bránil v účasti na úkone. Za takýto dôvod treba považovať taký dôvod, ktorý je porovnateľný s významom úkonu, s následkami jeho nevykonania, a potrebu jeho opätovného nariadenia.

V posudzovanom prípade u obžalovaného Ing. V. V. takýto vážny dôvod nebol, keďže sám nepredložil súdu napriek opakovaným výzvam príslušné doklady, potvrdzujúce existenciu takéhoto dôvodu.

Sledujúc účel trestného konania, zásadu rýchlosti konania a práva na spravodlivý proces, Trestný poriadok len výnimočne umožňuje vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obvineného (§ 202 ods. 4 Trestného poriadku). V prejednávacom prípade nie je možné vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obvineného, pretože obžalovaný je stíhaný za trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov (§ 202 ods. 3 Trestného poriadku). Ide o skutočnosť, kde Trestný poriadok vylučuje konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného.

Správny a zákonný bol preto postup predsedu senátu krajského súdu, keď so zreteľom na zistené okolnosti prípadu uložil obžalovanému Ing. V. V. poriadkovú pokutu, ktorej výška zodpovedá významu nariadeného úkonu trestného konania.

Pokiaľ ide o námietku uvedenú obžalovaným v sťažnosti, že v posudzovanom prípade bol aplikovaný neplatný a neúčinný Trestný poriadok, táto je neopodstatnená.

Konanie sa vedie na podklade dvoch obžalôb podaných v rokoch 1998 a 1999. Z prechodných ustanovení § 564 ods. 3 Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) vyplýva, že vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na okresný súd pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie okresný súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takémuto rozhodnutiu vykoná krajský súd podľa doterajších predpisov, t.j. podľa Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. februára 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová